



Document de ședință

B9-0408/2021

6.7.2021

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate

în conformitate cu articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la reprimarea opoziției din Turcia, în special a Partidului Democrat al Popoarelor (HDP)
(2021/2788(RSP))

Anna Fotyga, Adam Bielan, Valdemar Tomaševski, Witold Jan Wasczykowski, Eugen Jurzyca
în numele Grupului ECR

Rezoluția Parlamentului European referitoare la reprimarea opoziției din Turcia, în special a Partidului Democrat al Popoarelor (HDP) (2021/2788(RSP))

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Turcia, în special cea din 19 septembrie 2019 referitoare la situația din Turcia, în special la îndepărtarea din funcție a primarilor aleși¹ și cea din 19 mai 2021 referitoare la Rapoartele Comisiei pe 2019 și 2020 privind Turcia²,
 - având în vedere concluziile adoptate de Consiliul European din 25 iunie 2021,
 - având în vedere hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Selahattin Demirtaş/Turcia,
 - având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului și Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, la care Turcia este parte,
 - având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,
 - având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât, pe durata campaniei teroriste pe care o duc de 40 ani împotriva Turciei, PKK (Partidul Muncitorilor din Kurdistan) a fost responsabil de moartea a cel puțin 40 000 de persoane, inclusiv femei și copii; întrucât partidul PKK a fost inclus pe lista organizațiilor teroriste de către Turcia, Uniunea Europeană, Statele Unite și multe alte țări;
- B. întrucât procurorul general al Curții Supreme de Apel a prezentat Curții Constituționale un nou act de punere sub acuzare de 850 de pagini împotriva Partidului Democrat al Popoarelor (HDP), care a fost trimis apoi Curții Supreme, denumită și Curtea de Casație; întrucât actul de punere sub acuzare solicită impunerea unei interdicții politice în cazul a aproape 500 de membri ai partidului și suspendarea contului bancar al partidului; întrucât procurorul declară că această cerere a fost făcută pe baza unor declarații și acțiuni ale HDP care încălcau principiile democratice și universale de drept, precum colaborarea cu organizația teroristă PKK și cu organizațiile ei afiliate și implicarea în activități de extindere a PKK;
- C. întrucât Curtea Constituțională a efectuat prima examinare a actului de punere sub acuzare revizuit și l-a acceptat în unanimitate; întrucât procurorul general și-a întemeiat majoritatea acuzațiilor împotriva HDP pe protestele de la Kobane, pentru care se desfășoară un proces împotriva politicienilor HDP, inclusiv a foștilor copreședinți Selahattin Demirtaş și Figen Yüksekdağ aflați în închisoare; întrucât aceste acuzații s-au

¹ JO C 171, 6.5.2021, p. 8.

² Texte adoptate, P9_TA(2021)0243.

bazat în principal pe un tweet postat de Comitetul executiv central al HDP (din 6 octombrie 2014), care a invitat populația să protesteze în semn de solidaritate cu locuitorii din Kobane împotriva ISIS și împotriva embargoului impus de Turcia asupra Kobane; întrucât în „procesul Kobane” există 108 inculpați din HDP; întrucât 28 dintre aceștia au fost arestați în așteptarea procesului, au fost impuse măsuri de control judiciar în cazul a 6 persoane și au fost emise mandate de arestare împotriva a 75 de persoane;

- D. întrucât, la 30 iunie 2021, procurorii Ministerului Justiției au prezentat Comisiei parlamentare mixte pentru constituție și justiție a Marii Adunări Naționale a Turciei rezumatele procedurilor menite să ridice imunitatea legislativă a 20 de deputați din opoziție din șase partide de opoziție diferite; întrucât aceste proceduri vizează 15 deputați din HDP, liderul Partidului Popular Republican (CHP), Kemal Kılıçdaroğlu, și câte un deputat din toate celelalte partide de opoziție, și anume Partidul Democratic al Regiunilor (DBP), Partidul İYİ (Partidul Binelui), Partidul Muncitorilor din Turcia (TİP) și Partidul Democrat (DP);
- E. întrucât, în Turcia, Curtea Constituțională este cea care decide desființarea unui partid politic, pe baza unei puneri sub acuzare depuse de biroul procurorului general la Curtea Supremă; întrucât, în funcție de gravitatea faptelor în cauză, Curtea Constituțională formată din 15 membri poate decide să întrerupă parțial sau total ajutorul de stat acordat partidului, în locul unei dizolvări permanente;
- F. întrucât, de-a lungul istoriei, desființarea partidelor politice, în special a partidelor pro-kurde, nu reprezintă un fapt excepțional în Turcia; întrucât desființarea unui partid politic reprezintă o măsură juridică care se aplică în toate democrațiile și care ar trebui să respecte dispozițiile stabilite în Constituție și în legislație și să aibă la bază dovezi clare că o astfel de hotărâre radicală este justificată și necesară; întrucât Curtea Constituțională a interzis până în prezent șase partide politice pro-kurde;
- G. întrucât Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat în repetate rânduri că desființarea partidelor politice încalcă dreptul la asociere prevăzut la articolul 11 din Convenția europeană a drepturilor omului;
- H. întrucât HDP, al treilea partid politic ca mărime din Turcia, a fost acuzat de guvernul turc că are legături directe cu PKK;
- J. întrucât modificarea constituțională temporară adoptată de Parlamentul Turciei în mai 2016 a permis ridicarea imunității și arestarea ulterioară a deputaților din HDP, CHP, Partidul Dreptății și Dezvoltării (AKP) aflat la putere și Partidul Mișcării Naționaliste (MHP);
- K. întrucât acești deputați au fost judecați sub acuzația de „apartenență la o organizație teroristă”, „propagandă teroristă” și multe alte infracțiuni; întrucât ONG-urile care investighează procesele au indicat că cea mai mare parte a dovezilor procurorului constă în discursurile publice și activitățile acuzaților în calitate de politicieni;
- L. întrucât, la 17 iunie 2021, Deniz Poyraz, angajată și membră a HDP, a fost ucisă cu brutalitate în birourile partidului din İzmir; întrucât clădirea partidului HDP din İzmir a fost vizată timp de câteva luni înainte de atac și membri ai partidului HDP din İzmir au discutat cu poliția și cu administrația provincială cu privire la posibilitatea unui atac

împotriva lor, însă poliția nu a luat nicio măsură de precauție; întrucât grupurile care au atacat birourile HDP au fost încurajate, de fapt, de discursul guvernului de incitare împotriva HDP; întrucât, joi, 1 iulie 2021, partidul de guvernământ și cel de opoziție ale Turciei au condamnat atacul asupra birourilor partidului pro-kurd HDP din İzmir, în timp ce Onur Gencer, care a ucis-o pe membra partidului, Deniz Poyraz, a fost arestat sub acuzația de „ucidere premeditată” la doar 24 de ore după incident; întrucât arestarea rapidă a dlui Gencer și faptul că urma unui glonț din una dintre sălile partidului a trecut neobservată în timpul anchetei de la locul crimei au dus la critici privind modul superficial de anchetare; întrucât, la 21 iunie 2021, avocații care reprezintă partidul HDP și pe dna Poyraz au depus la parchet o petiție de 10 pagini, formată din 38 de articole, în care se solicita ca ancheta să se desfășoare în mod eficient; întrucât asasinarea dnei Poyraz nu ar trebui văzută ca o infracțiune motivată de ură izolată, ci mai degrabă ca parte a tensiunilor politice;

- M. întrucât Turcia nu respectă în continuare hotărârea cu caracter obligatoriu a Curții Europene a Drepturilor Omului din 20 noiembrie 2018, confirmată de hotărârea Marii Camere din 22 decembrie 2020, prin care se solicită autorităților turce să îl elibereze imediat pe dl Demirtaş;
 - N. întrucât, la 21 iunie 2021, Curtea Constituțională a Turciei a acceptat un act de punere sub acuzare revizuit depus de Bekir Sahin, procurorul general al Curții Supreme de Apel, solicitând desființarea HDP pentru presupusele sale legături cu organizația teroristă PKK;
 - O. întrucât, în concluziile sale din 25 iunie 2021, Consiliul European a afirmat că vizarea partidelor politice reprezintă un regres major pentru drepturile omului și contravine obligațiilor Turciei de a respecta democrația și statul de drept și că dialogul pe această temă rămâne o parte integrantă a relațiilor dintre UE și Turcia;
 - P. întrucât criticii l-au acuzat pe președintele Erdoğan că a utilizat instanțele pentru a suprima opoziția politică față de guvern și față de partidul său conservator AKP; întrucât, de la lovitura de stat din 2016, guvernul turc a luat măsuri în mai multe rânduri pentru a slăbi grupurile și partidele din opoziție; întrucât în ultimii ani au avut loc și atacuri ale mulțimilor împotriva politicienilor din opoziție;
 - Q. întrucât luptătorii/teroriștii kurzi, inclusiv membrii PKK, ai unităților de apărare a poporului (YPG) și ai Hêzên Rizgariya Efrînê (HRE), care sunt grupuri bine pregătite și organizate, și-au intensificat recent atacurile împotriva armatei turce din regiune;
 - R. întrucât procesul de pace kurd inițiat în 2013, care viza soluționarea diferendelor dintre cele două părți în mod pașnic și politic, a eșuat atunci când guvernul turc nu a reușit să ajungă la niciun acord cu Partidul Uniunii Democratice (PYD), o ramură siriană a PKK;
1. reiterează importanța unor bune relații cu Turcia, care să fie bazate pe valori comune, respectarea drepturilor omului, statul de drept, alegeri libere și democratice, libertăți fundamentale și dreptul universal la un proces echitabil;
 2. subliniază că orice interdicere a unui partid politic ar trebui să fie susținută de dovezi solide, care să demonstreze că o astfel de acțiune este justificată, și invită autoritățile turce să furnizeze astfel de dovezi; reamintește, în acest context, presupusele legături ale

HDP cu PKK, care a fost inclus pe lista UE a organizațiilor teroriste;

3. este de părere că desființarea unui partid moderat ar instiga membrii populației kurde care susțin terorismul și violența și ar fi o măsură contraproductivă în ceea ce privește pluralismul din țară și necesitatea de a integra populația kurdă, care are dreptul să își aleagă reprezentanții în Parlamentul Turciei;
4. invită Turcia să asigure pluralismul și să respecte libertatea de asociere și de exprimare, în conformitate cu măsurile de protecție stabilite în Constituția Turciei și cu obligațiile internaționale ale Turciei;
5. își exprimă îngrijorarea cu privire la utilizarea recurentă a revocării statutului de parlamentar în cazul deputaților din opoziție și invită autoritățile turce să garanteze că toate persoanele au dreptul la un proces echitabil și la revizuirea cazurilor lor de către o instanță judecătorească independentă, care să poată asigura căi de atac, în conformitate cu standardele internaționale;
6. regretă faptul că Turcia nu respectă hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului în cazul lui Selahattin Demirtaş și îl ține în continuare în detenție și solicită eliberarea imediată a acestuia;
7. subliniază necesitatea de a relua procesul de pace kurd;
8. este preocupat de presiunea tot mai mare exercitată asupra partidelor de opoziție, inclusiv asupra Partidului Popular Republican (CHP);
9. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, președintelui Turciei, Guvernului și Parlamentului Turciei.